

Άγιος Ανδρόνικος Ο Ιερομάρτυρας (2024)

6 Ιουνίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

6 Ιουνίου ...

Άγιος Ανδρόνικος Ο Ιερομάρτυρας ...

Ο Άγιος Ιερομάρτυρας Ανδρόνικος γεννήθηκε την 1η Αυγούστου του 1870 μ.Χ. ,

στο χωριό Ποβόντνεβο της Επαρχίας Γιαροσλάβ , στην κεντρική Ρωσία ...

Στο Άγιο Βάπτισμα έλαβε το όνομα Βλαδίμηρος , σε ηλικία δέκα χρονών γράφτηκε σε
Εκκλησιαστικό Σχολείο

Και μετά την αποφοίτηση Του το 1885 μ.Χ. στο Εκκλησιαστικό Σεμινάριο του Γιαροσλάβ ...

Το 1891 μ.Χ. ως Αριστούχος Απόφοιτος του Σεμιναρίου έγινε δεκτός στην Θεολογική Ακαδημία
της Μόσχας ,

συναντήθηκε με Τον Άγιο Ιωάννη της Κρονστάνδης και ζήτησε τις Φωτισμένες συμβουλές Του ...

Την 1η Αυγούστου του 1893 μ.Χ. στον Ναό της Ακαδημίας Τελέστηκε η Μοναχική Του Κουρά ,

στις 6 Αυγούστου του 1893 μ.Χ. Ο Μοναχός Ανδρόνικος Χειροτονήθηκε Διάκονος ...

Στις 22 Ιουλίου του 1895 μ.Χ. Χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος ,

στις 3 Σεπτεμβρίου του 1897 μ.Χ. διορίζεται από την Ιερά Σύνοδο στην Ορθόδοξη Ιεραποστολή της
Ιαπωνίας ...

Τον Μάρτιο του 1899 μ.Χ. έλαβε το Οφίκιο του Αρχιμανδρίτη ,

στις 23 Οκτωβρίου του 1906 μ.Χ. Ο Ανδρόνικος διορίστηκε βοηθός του Επισκόπου Νικολάου στην

Ιαπωνία ...

Αρρώστησε βαριά και στις 7 Ιουλίου του 1907 μ.Χ. η Σύνοδος αποφάσισε την ανάκληση Του από την Ιαπωνία ,

στις 26 Οκτωβρίου του 1907 μ.Χ. η Ιερά Σύνοδος ανέθεσε στον Επίσκοπο την προσωρινή Διαποίμανση της Επαρχίας Χόλμ ...

Στις 15 Μαρτίου του 1908 μ.Χ. διορίστηκε βοηθός του Αρχιεπισκόπου Νόβγκοροντ ,

στις 8 Μαρτίου του 1913 μ.Χ. ανέλαβε την Διαποίμανση των Επαρχιών Ομσκ και Παβλοντάρσκ της Δυτικής Σιβηρίας ...

Τον Αύγουστο του 1914 μ.Χ. η Ιερά Σύνοδος αποφάσισε να Τον μεταθέσει για άλλη μια φορά στην Εκκλησιαστική Επαρχία Περμ στην Βόρεια Ρωσία ...

Στις 3 Ιουνίου του 1918 μ.Χ. Ο Ιεράρχης πληροφορήθηκε τα σχέδια της συλλήψεως Του από έναν τυχαίο ακροατή τους ,

Αποφάσισε να μην εγκαταλείπει την επαρχία , αλλά να παραμείνει στη θέση Του ανάμεσα στο Ποίμνιο Του και αν ήταν Θέλημα Του Κυρίου , να Μαρτυρήσει για Αυτόν ...

Ενημέρωσε τους συνεργάτες Του , έστειλαν στο καμπαναριό του Καθεδρικού Ναού τον Μοναχό Μιχαήλ με την εντολή να σημάνει συναγερμό με τις Καμπάνες τη στιγμή της συλλήψεως ,

μία ώρα μετά τα μεσάνυχτα , όλο το τετράγωνο στο οποίο βρισκόταν το Επισκοπείο κυκλώθηκε από Στρατιώτες ...

Είχαν φέρει μια άμαξα με γρήγορα άλογα , με την οποία θα έβγαζαν Τον Αρχιεπίσκοπο από την πόλη το συντομότερο δυνατό

και θα Τον οδηγούσαν στη γειτονική πόλη Μοτοβίλιχα ...

Μέσα στο σκοτάδι μερικές φιγούρες πλησίασαν την εξώπορτα της Αρχιερατικής κατοικίας , ήταν κλειδωμένη , την ξήλωσαν και μπήκαν , χτύπησαν την άλλη πόρτα , άνοιξε ο θυρωρός ,

πρόσταξαν Τον Αρχιεπίσκοπο να τους ακολουθήσει δίχως χρονοτριβή ...

Εκείνος υπάκουσε αδιαμαρτύρητα , μπήκε στην άμαξα που περίμενε μπροστά στην εξώπορτα , με ένα τριμμένο ράσο , έναν καλογερικό σκούφο , το Αρχιερατικό Του Εγκόλπιο

και το Ραβδί Του στο χέρι , αμέσως η άμαξα κίνησε για τη Μοτοβίλιχα ...

Οι Στρατιώτες στο μεταξύ συνέλαβαν όσους βρήκαν στο Επισκοπείο , τον Αρχιμανδρίτη Παχώμιο , τον Διάκονο Ευλόγιο , τον φύλακα , τον θυρωρό και τον κλητήρα ,

τους μετέφεραν όλους αρχικά στην Εκτελεστική Επιτροπή και έπειτα στη φυλακή ...

Στη συνέχεια τους άφησαν ελεύθερους , αφού πρώτα τους ανάγκασαν να υποσχεθούν ενυπόγραφα ότι δεν θα μιλούσαν σε κανέναν για τη σύλληψη Του Αρχιεπισκόπου Ανδρόνικου ,

η άμαξα σταμάτησε στο Αστυνομικό Τμήμα της Μοτοβίλιχα για αλλαγή αλόγων , κατέβασαν Τον Δεσπότη και Τον έκλεισαν σε ένα γραφείο ...

Τότε τηλεφώνησε ο Πρόεδρος της Επιτροπής Εργατών της Μοτοβίλιχα Μιάσνικωφ , ζήτησε να τον περιμένουν ,

όταν πήγε ανακοίνωσε στους Αστυνομικούς πως αποφασίστηκε η αναβολή της εκτελέσεως , το γνωστοποίησαν στον Ιεράρχη , αλλά Εκείνος δεν το πίστεψε ...

Στις 6 Ιουνίου του 1918 μ.Χ. , Ο Αρχιεπίσκοπος την πέρασε κλεισμένος στο κρατητήριο της Εκτελεστικής Επιτροπής της Περμ ,

Τον φρουρούσαν κόκκινοι Στρατιώτες ιδιαίτερα σκληροί , που Τον χλεύαζαν και Τον έβριζαν ασταμάτητα ...

Το βράδυ Τον πήγαν στο γραφείο για ανάκριση , ο Πρόεδρος της Επιτροπής Μάλκωφ και το μέλος της Σίβκωφ Τον βομβάρδιζαν με ερωτήσεις , δεν απάντησε σε καμία ,

Προσευχόταν Ακατάπαυστα , στο πρόσωπο Του ήταν ζωγραφισμένες η ειρήνη και η ανδρεία , οι ανακριτές βλέποντας ότι έχαναν τον καιρό τους , Τον έστειλαν πάλι στο κρατητήριο ...

Η εκτέλεση Του ανατέθηκε στους Αστυνομικούς Ουβάρωφ και Πλατούνωφ και σε τρεις Λιθουανούς , όργανα του αθεϊστικού καθεστώτος έδωσαν στον Αρχιεπίσκοπο σκαπτικά εργαλεία ,

που είχαν πάρει μαζί τους , Τον πρόσταξαν λέγοντας Του , σκάψε Τον Τάφο σου ...

Ο Ιεράρχης άρχισε να σκάβει , Τον βοηθούσαν οι τρεις Λιθουανοί , όταν τελείωσε Του έδωσαν νέα προσταγή , έλα ξάπλωσε , Εκείνος υπάκουσε ,

ζήτησε την άδεια να Προσευχηθεί , Του το επέτρεψαν , Προσευχήθηκε γύρω στα δέκα λεπτά ...

Στράφηκε στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα και Ευλόγησε από μακριά το Ποίμνιο Του , λέγοντας στους δήμιους Του , Είμαι έτοιμος , Τον σκέπαζαν ζωντανό με χώμα στον Τάφο , ενώ πυροβόλησαν μερικές φορές ,

Τον Γενναίο Αθλητή της Πίστεως Αρχιεπίσκοπο Άγιο Ανδρόνικο ...

Στην τελευταία Πασχαλινή εγκύκλιο Του προς το πλήρωμα της Εκκλησίας της Περμ , Ο Άγιος Ιερομάρτυς Ανδρόνικος έγραφε ,

πέρασε ένας χρόνος αφ' ότου η ζωή μας μετατράπηκε σε σκόνη από το φύσημα της Βουλήσεως Του Θεού , που μας εγκατέλειψε πρόσκαιρα και παιδαγωγικά ...

Με τέτοιους σκληρούς τρόπους συνέτιζε Ο Κύριος το γένος μας από τα πανάρχαια χρόνια , μέσα στα πιο τρομερά γεγονότα της ζωής , μέσα στις πιο μεγάλες συμφορές , όχι μόνο ορισμένοι άνθρωποι αλλά

και λαοί ολόκληροι συναισθάνονταν την αδυναμία τους , αναγνώριζαν την αμαρτωλότητα τους και επέστρεφαν στον Παντοδύναμο προ νοητή ...

Ας παραδεχθούμε την ενοχή μας Ενώπιον Του Θεού , ας παραδεχθούμε πως Εκείνος μόνο έχει την Δύναμη να μας σώσει και ας ζητήσουμε ολόψυχα την Βοήθεια Του ,

βλέπουμε ήδη άλλωστε , ότι μας Ευλογεί το Παντοκρατορικό Του χέρι , κοιτάξτε πόσο μας ωφέλησαν και πόσο μας αφύπνισαν ...

Πόσο μας ψύχωσαν τα διατάγματα για την Πίστη και την Εκκλησία , που εκδόθηκαν πρόσφατα στη χώρα μας , η θύελλα σκορπίζει τον βαρύ , πυρωμένο και πνιγερό αέρα , μπροστά στον κίνδυνο της στερήσεως της ελευθερίας τους ,

της ελευθερίας να Πιστεύουν και να Προσεύχονται , οι Ορθόδοξοι Ρώσοι απέκτησαν πιο Θερμή Πίστη και πιο Θερμή αγάπη προς την Εκκλησία ...

Υπήρξαν Αρχιερείς , Ιερείς και Μοναχοί που Αναδείχθηκαν Μάρτυρες και Ομολογητές και οι Πιστοί λαϊκοί με αυτοθυσία όρθωσαν το ανάστημα τους για την υπεράσπιση της Πίστεως και της Αγίας Εκκλησίας ,

ήδη πολλοί , σε διάφορους τόπους , Θυσίασαν και τη ζωή τους για την Πίστη , Ο Κύριος ας Αναπαύσει τις ψυχές Τους και ας Ελεήσει με Τις Προσευχές Τους και εμάς και τη Ρωσία